

folkeskolen, ud over at vi i den folkeskolelov-givning, der nu er ved at blive realiseret, jo åbner for en række nye muligheder i de ældste klasser også med henblik på at sikre en bedre overgang fra folkeskole til ungdomsuddannelser.

Med de tilbud, vi lægger frem i forbindelse med disse to lovforslag, øges altså mulighederne for den gruppe af unge, som af forskellige grunde har vanskeligt ved at vælge en ungdomsuddannelse. De kan være usikre – det er der ikke spor at sige til; de er måske knap modne, eller de har, til trods for at både de og lærerne har gjort, hvad de kunne i deres tid i folkeskolen, ikke opnået sådanne kundskaber og færdigheder, at de føler sig beredt til at påbegynde en ungdomsuddannelse. Jeg mener altså, at de muligheder, der er indbygget i de to forslag, som jeg nu også omtaler under ét, netop vil være imødekomende over for den gruppe af unge.

Regeringen har den opfattelse, at det er en af vore forpligtelser at sikre, at der er reelle uddannelsesstilbud til alle unge efter folkeskolen.

Jeg er helt med på, som det også er sagt af flere ordførere, at uddannelse jo ikke er svaret på alt her i tilværelsen; uddannelse løser ikke alle den enkeltes problemer. Uddannelse er heller ingen garanti for beskæftigelse i vore dage, men jeg mener, det er fastslået næsten alt for tydeligt, at uden en uddannelsesmæssig baggrund har det enkelte menneske sværere ved at skaffe sig en plads på arbejdsmarkedet. Det betyder, at man har brug for såvel faglige som almene færdigheder og kundskaber, og det er det, vi må sikre vore unge gennem de ungdomsuddannelsesstilbud, vi har her.

I den forbindelse vil jeg sige specielt til hr. Frank Dahlgaard og fru Else Winther Andersen, at vi jo netop, når det gælder nogle af uddannelsesstilbudene – specielt erhvervsgrunduddannelsen og produktionsskolerne, som der også kommer et nyt og forbedret lovforslag vedrørende – har uddannelsesstilbud, som i høj grad satser på det praksisorienterede, hvor man kombinerer teoretisk viden med egentlig produktion eller praktik i virksomheder. Jeg er ganske enig i, at det er nødvendigt for den gruppe af unge, vi her taler om, at vi har sådanne uddannelsesstilbud, der ikke som i de fleste uddannelser vægter det boglige lige så stærkt, men giver muligheder for det gammelkendte begreb »håndens arbejde«.

Men vor forpligtelse for fremtiden er altså at give muligheder for både erhvervsfaglige færdigheder og almene kundskaber og færdigheder. Og jeg tror, at vi med de forslag, der foreligger her, samt det, vi i øvrigt har at tilbyde, kan imødekomme en langt større gruppe af unge. Jeg glæder mig over, at det er langt de fleste af vore unge, der ved, hvad de vil, og søger den uddannelse, som de er optaget af.

Men det er jo et sted mellem 12.000 og 15.000 unge af hver ungdomsårgang, der i de senere år ikke er kommet i gang med en ungdomsuddannelse eller er faldet fra, med den risiko, som så tydeligt har vist sig, nemlig at de for manges vedkommende havner i køen af kontanthjælpsmodtagere eller, hvis de har haft beskæftigelse, som ledige. Det er den situation, jeg tror vi er enige om vi må ud over. Vi må give de unge en bedre baggrund for deres voksentilværelse end at befinde sig på kontanthjælp eller arbejdsløshedsunderstøttelse.

Jeg skal omtale et par af de spørgsmål, der har været fremme. Fru Else Winther Andersen var i tvivl om, hvorvidt folkeskolen nu også levede op til sine opgaver. Det mener jeg at kunne sige at den gør både med den nye folkeskolelov og også meget langt med den tidligere. Men den nye folkeskolelov rummer altså specielt elementer, som jeg vist allerede har sagt, der skulle sikre en bedre overgang fra folkeskolen til ungdomsuddannelserne.

Fru Else Winther Andersen var ligesom flere andre ordførere, f.eks. hr. Frank Dahlgaard og hr. Køpke Christensen, inde på vejledningsspørgsmålet. Dertil kan jeg sige, at vi har styrket vejledningsindsatsen over hele feltet og direkte stillet krav om, at ingen må vejlede i folkeskolesammenhæng og i ungdomsuddannelserne uden at have de faglige forudsætninger. Det vil sige et godt og bredt kendskab til det, man skal vejlede om. Det er jo så meget vigtigere over for den gruppe af unge, vi taler om her, at man kan vejlede dem rigtigt. Vi må erkende, at det ikke har været gjort godt nok – vi har ikke skabt tilstrækkelig gode forudsætninger for, at den opgave kunne løses – men det mener jeg vi er på vej til.

Der er rejst det spørgsmål, om man nu i første skoleperiode kan påtage sig en tilpas alsidig vejledning, hvis første skoleperiode tages på en handelsskole, hvor man har en forpligtelse til også at orientere og vejlede om, hvad der sker på en teknisk skole, og omvendt. Det er naturligvis en udfordring for vejlederne. Men vi har